

ZVON

Zvládnout

Vědět

Objevovat

Naslouchat

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ
ZŠ a MŠ Králův Dvůr Počaply
„ZVON“ Zvládnout, Vědět, Objevovat, Naslouchat
Č.j.205/2007

Proč ZVON? Zvony provázejí lidi celou historií. Zvou, burcují, svolávají. Mají tělo a srdce. V každé škole je zvonek, našim školám se přijíždí přes křižovatku „ U tří zvonků“.

Zvládnout, vědět, objevovat, naslouchat jsou podle našeho názoru důležité schopnosti a dovednosti žáka, které jsou společným cílem naší společné práce.

1. Identifikační údaje

Název ŠVP: Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání ZVON

Předkladatel ŠVP: ZŠ a MŠ Králův Dvůr Počaply
Tyršova 136
267 01 Králův Dvůr

tel.: 313109911 – ředitel školy

ředitel školy: Mgr. Vladislav Krabec
e-mail: zs.pocaply@e-dnes.cz

autoři ŠVP: kolektiv pedagogů ZŠ Počaply
koordinátor ŠVP: Mgr. V. Krabec

Zřizovatel školy: Město Králův Dvůr
Nám. Míru 149
267 01 Králův Dvůr
tel.: 311652020

2. Charakteristika školy

2.1. Úplnost a velikost školy

Základní škola Počaply sdružuje základní školu, školní jídelnu, školní družinu a mateřskou školku. Škola je úplná s prvním až devátým ročníkem. V současné době má okolo 240 žáků v 11 třídách ZŠ a 122 dětí v 5 třídách MŠ.

2.2. Vybavení školy

Škola je umístěna v Králově Dvoře, části Počaply ve třech budovách.

Hlavní budova ZŠ Tyršova 136 je secesní stavba postavená v letech 1911-1915 podle návrhu arch. Valečky. V roce 2008 byla Ministerstvem kultury vyhlášena kulturní památkou. Je v ní umístěno ředitelství školy, školní družina a školní jídelna. Součástí je tělocvična, školní plastové hřiště, počítačová učebna a 10 tříd, keramická dílna, školní dílna a školní kuchyňka.

Pobočná budova ZŠ Plzeňská 104 i budova MŠ jsou součástí „kolonie“, komplexu obytných budov z 19.století. V budově ZŠ jsou 3 učebny, tělocvična, výdejna stravy a jedna třída mateřské školy. V budově MŠ jsou 4 třídy.

Škola je dobře vybavena učebnicemi. Třídy jsou postupně vybavovány dataprojektory a počítači s možností připojení k internetu, interaktivními tabulemi pořizovanými z prostředků ESF. Literatura, učebnice a učební pomůcky jsou průběžně dokupovány.

Hygienické a bezpečnostní podmínky jsou v souladu s požadavky RVP ZV a odpovídají dobrému standardu.

2.3. Charakteristika pedagogického sboru

Vzdělání a výchovu dětí zajišťuje 33 pedagogických a nepedagogických pracovníků. Pedagogický sbor tvoří většinou kvalifikovaní učitelé, někteří působí ve škole dlouhodobě. Nekvalifikovaní učitelé si vzdělání doplňují. Provoz školní družiny zajišťují tři vychovatelky.

2.4. Spolupráce se zřizovatelem, rodiči a jinými subjekty.

Školská rada

Školská rada byla zřízena zřizovací listinou dne 1. 4. 2006.

Školská rada má 6 členů:

- a) jmenování zřizovatelem:, p. Vychodil Petr, starosta města, Ing. Michal Prokůpek, zastupitel
- b) volení zástupci rodičů: Jansová Monika, Dvořáková Marcela
- c) zástupci volení pedagogickými pracovníky školy: Bc. Reinke Milada, Vacková Kateřina

Škola má velmi dobrou spolupráci se zřizovatelem, který finančně podporuje aktivity školy.

2.5. Spolupráce s pedagogicko-psychologickou poradnou

Škola dlouhodobě spolupracuje s PPP Počaply. Velmi těsná je spolupráce zejména v oblasti péče o žáky s SPU a to jak diagnostická činnost, tak náprava poruch, včetně IVP.

2.6. Zájmové kroužky, volnočasové aktivity / aktualizováno každoročně/

Seznam kroužků:

- Keramika – 3 oddělení
- Aj pro děti 1. – 2 oddělení
- Sportovní – 2 oddělení
- Zdravotnický
- Dramatický

Ve spolupráci se zřizovatelem škola organizuje řadu akcí pro veřejnost:

- vystoupení žáků v DPS
- Vánoce – vystoupení Andělské školy
vystoupení Živý betlém
- Velikonoce
- školní akademie – 1x za dva roky

Dlouhodobě plánované akce školy:

- týdenní ozdravné pobyty v přírodě
- plavání žáků 2. a 3. tříd
- lyžařský výcvik žáků 2. stupně
- bruslařský výcvik žáků 4. – 7. tříd
- ozdravný pobyt v Itálii během letních prázdnin
- poznávací jazykový pobyt ve Velké Británii
- návštěvy divadelních představení KMD
- letní tábor žáků školy v Otročině

3. Charakteristika ŠVP- základní teze

3.2. Zaměření školy

ŠVP ZŠ Králův Dvůr - Počaply byl vytvářen od školního roku 2005-2006 a nyní je realizován v plném rozsahu. Jeho současná podoba je výsledkem práce kolektivu pedagogů školy, pracujících na jeho podobě v jednotlivých oblastech vzdělávání a jejich oborech v souladu s dlouhodobou koncepcí vzdělávacích a výchovných cílů školy, včetně zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami i žáků nadaných. Společné výchovné a vzdělávací strategie, směřující k cílům ZV, a tím k utváření klíčových kompetencí žáků jsou zajištěny promyšlenými a koordinovanými didaktickými prostředky, od výuky jednotlivých předmětů, částečně integrovaných, popř. koordinovaných v oblastech vzdělávání, přes průřezová témata, která jsou formativním prvkem ZV v okruzích aktuálních problémů současného světa, až po krátkodobé i dlouhodobé projekty, směřující k aktivnímu přístupu žáků k poznávání a řešení problémů i k rozvoji jejich kritického myšlení.

Aktualizace probíhá průběžně, naposled k 1.9. 2016.

Cizím jazykem bude pro žáky ZŠ a MŠ Králův Dvůr Počaply od 3.ročníku anglický jazyk, jako druhý cizí jazyk od 8. ročníku německý jazyk.

Specifickým cílem školy bude, tak jako dosud, výrazné ekologické zaměření, prolínající všemi oblastmi vzdělávání, zejména předměty s přírodovědným zaměřením.

3.3.Výchovné a vzdělávací strategie

K tomu, aby škola zajistila rozvoj klíčových kompetencí žáků, uplatňuje tyto společné postupy:

Kompetence k učení

– umožnit žákům osvojit si strategii učení a motivovat je pro celoživotní učení

- vedeme žáky, aby svou práci sami hodnotili a zaznamenávali svůj pokrok;
- vedeme žáky k zodpovědné, svědomité a kvalitní práci ve výuce a v mimoškolních aktivitách
- učíme na praktických příkladech z reálného života
- v laboratorních pracích i v základní výuce jsou žáci vedeni ke spolupráci a kooperaci, své názory obhajují;
- zařazujeme takové metody práce, které podporují zvědavost, iniciativu, tvořivost a aktivní přístup ke vzdělání;
- žákům umožňujeme ve vhodných případech realizovat vlastní nápady, podněcujeme jejich tvořivost;
- při hodnocení přihlížíme k individuálním schopnostem žáků
- vedeme žáky k tomu, aby vnímali chybu jako přirozenou součást procesu učení a dokázali se z ní poučit
- vedeme žáky ke čtení s porozuměním tím, že zadáváme vhodné texty přiměřené věku a zájmům žáků i s uplatněním individuálního přístupu;
- učíme žáky pracovat s různými zdroji informací (tištěnými, elektronickými, apod.), žáci se učí informace správně citovat a kriticky hodnotit;
- organizujeme tematicky zaměřené exkurze, kde si žáci ověřují využitelnost školních poznatků v praxi;
- připravujeme žáky na účast v soutěžích; v rámci individuálních konzultací jim poskytujeme odbornou pomoc při vyhledávání doplňujících informací, a tím zvyšujeme i jejich zájem o daný obor.

Kompetence k řešení problémů

- podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů

- podněcujeme žáky, aby navrhovali různé způsoby řešení problémů (i originální);
- učíme žáky, jak problémům předcházet;
- umožňujeme žákům, aby obhájili svá rozhodnutí a aby zároveň nesli za svá rozhodnutí zodpovědnost;
- při výuce motivujeme žáky problémovými úlohami z praktického života;
- ve vhodných oblastech vzdělávání zadáváme alternativní úlohy (matematický Klokan ap.);
- součástí výuky přírodovědných předmětů jsou laboratorní práce, při kterých se žáci metodou experimentu učí aplikovat teoretické poznatky v praxi a řešit problémy;
- při řešení problémových situací využíváme se žáky různé zdroje informací
- nabízíme řešení problémů s výchovnou poradkyní, vedením školy i prostřednictvím schránky důvěry

Kompetence komunikativní

- vést žáky k všestranné a účinné komunikaci

- vedeme žáky ke vhodné komunikaci se spolužáky, s učiteli a ostatními dospělými ve škole i mimo školu;
- podporujeme samostatnost komunikace, vedeme k zodpovědnosti ve vztazích mezi vrstevníky i dospělými;

- učíme žáky obhajovat a argumentovat vhodnou formou svůj vlastní názor a zároveň naslouchat názoru jiných;
- prostorem pro setkávání a komunikaci jsou pravidelné schůzky zástupců tříd s vedením školy;
- formou referátů, projektů a slohových prací vedeme žáky ke kultivovanému písemnému i ústnímu projevu
- žáci se účastní zahraničních pobytů;
- ve výuce žáci pracují s texty, zvukovými a obrázkovými záznamy i s informačními technologiemi

Kompetence sociální a personální

- rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci vlastní a druhých

- ve výuce zařazujeme skupinovou práci žáků, podporujeme vzájemnou pomoc při učení, spolupráci při řešení problémů;
- vedeme žáky k respektování dohodnutých pravidel chování, které jsou dané nejen Řádem školy, ale i ve škole vytvořenou atmosférou demokracie a přátelství; posilujeme aktivní spoluvytváření podnětného prostředí; reflektujeme tvořivé nápady a iniciativu žáků.
- učíme je zároveň k odmítavému postoji ke všemu, co narušuje dobré vztahy mezi žáky;
- sociální kompetence vytváříme na pobytových akcích (školy v přírodě, lyžařské kurzy,...);
- vytváříme žákům příležitosti objevovat v sobě dobré stránky a hodnoty
- rozsáhlou nabídkou volnočasových aktivit umožňujeme žákům seberealizaci a současně zabezpečujeme prevenci sociálně patologických jevů a jiných nežádoucích vlivů, ovlivňujících osobní rozvoj žáků.

Kompetence občanské

- připravovat žáky jako svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňující svá práva a plnící své povinnosti

- vedeme k respektování všech dohodnutých pravidel chování, které si v třídních kolektivech žáci stanovují společně;
- navozováním modelových situací učíme žáky chování v krizových situacích;
- klademe důraz na Environmentální výchovu, žáky vedeme k třídění odpadů, hlubšímu poznání a ochraně přírody, k pochopení principů udržitelného rozvoje společnosti;
- **spolupracujeme se ZOO Plzeň – jsme kmotry osla kulana.**
- zapojujeme žáky do péče o okolí školy, o výzdobu a uspořádání prostorů školy.
- vedeme žáky k tomu, aby uměli vyslechnout názory druhých a respektovali je
- vedeme žáky k ohleduplnému chování navzájem a k ochraně utiskovaného
- navštěvujeme výstavy, divadelní představení a výchovné koncerty
- nabízíme žákům sportovní vyžití při turnajích a soutěžích
-

Kompetence pracovní

- pomáhat žákům poznávat a rozvíjet své schopnosti i reálné možnosti a uplatňovat získané vědomosti a dovednosti při profesní orientaci

- seznamujeme žáky s pracovními podmínkami nejen z hlediska funkčnosti jednotlivých zařízení, ale i z hlediska ochrany zdraví a ochrany životního prostředí;
- dbáme na bezpečnost práce, učíme žáky předcházet vzniku nebezpečných situací
- vedeme je k objektivnímu sebehodnocení a posouzení s reálnými možnostmi při profesní orientaci;
- vedeme žáky k systematickému a řádnému plnění povinností, ke kvalitní práci a sebehodnocení

- výuku doplňujeme o praktické exkurze, aby teoretické poznatky byly doplňovány i ukázkami z praxe;
- výběrem volitelných předmětů pomáháme žákům při profesní orientaci;
- organizujeme návštěvu Úřadu práce v Berouně pro žáky 8. a 9. ročníku, setkání se zástupci středních škol. zprostředkováváme informace o dnech otevřených dveří na středních školách, informace o školách na internetu.

3.4. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni žáci se zdravotním postižením, žáci se zdravotním znevýhodněním a žáci se sociálním znevýhodněním.

Při práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami je nutná **spolupráce školy, žáka, jeho rodičů a školského poradenského zařízení.**

Určitá specifika zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami jsou řešeny dodatkem tohoto ŠVP - **ZABEZPEČENÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI, platného od 1. 9. 2016.**

V rámci školy jde pak především o spolupráci třídního učitele, ostatních vyučujících žáka, výchovného poradce a vedení školy. Tito jmenovaní spolu s pracovníky školských poradenských zařízení spolupracují při řešení problémů týkajících se vzdělávání těchto dětí. Velký význam pro úspěšné vzdělávání má spolupráce a komunikace mezi školou a rodinou žáka. Za nutné považujeme stále zkvalitňování odbornosti pedagogických pracovníků.

Zásady komunikace učitele s rodičem:

- vytvoření klidné atmosféry (pochvala dítěte, optimismus)
- dopřání dostatku času pro rozhovor s rodiči (vhodnost využití konzultací s rodiči)
- popsání (nehodnocení) situací, chování a příhod se žákem
- uvádění zdrojů svých informací (totéž umožnit rodičům)
- ujasnění si pojmů spolu s rodiči (nastolení „pravidel hry“)
- uvádění konkrétních příkladů a objasňování svých stanovisek (rozebrat s rodiči možné souvislosti, uvést důvody, co vše učitel zvážil, než se rozhodl takto reagovat)
- snaha citlivě rodičům poradit a nabídnout jim pomoc

Podmínky vzdělávání žáků s lehkým mentálním postižením (LMP):

Podmínky vzdělávání žáků s lehkým mentálním postižením (LMP) podle jejich speciálních vzdělávacích potřeb vychází zejména z RVP ZV vydaného v roce 2016 jako „Příloha č. 1 k Opatření ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se mění Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání, čj. MSMT-28603/2015“.

Řeší především mj. tzv. minimální doporučenou úroveň (*část C, kapitola 5 RVP ZV*) pro úpravy očekávaných výstupů v rámci podpůrných opatření a úpravy očekávaných výstupů v povolení IVP (*část D kapitoly 8.1 RVP ZV*).

Detaily jsou dostupné na aktuálním RVP ZV, který lze stáhnout na webové stránce MŠMT:

<http://www.msmt.cz/ministerstvo/novinar/opatreni-ministryne-skolstvi-mladeze-a-telovychovy-kterym-se?highlightWords=RVP>

3.3.1. Vzdělávání žáků se zdravotním postižením

V zákoně č. 561/2004, vyhlášce č. 73/2005 a v RVP ZV, kapitola č. 8, jsou popsány možnosti a podmínky pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

O zařazení dítěte do školy rozhoduje ředitel po dohodě s rodiči či zákonnými zástupci žáka na základě lékařského a speciálně-pedagogického vyšetření a s přihlédnutím k možnostem školy

(architektonické řešení, možnost asistenta pedagoga, počet žáků ve třídě, zkušenosti a vzdělání učitelského sboru, zabezpečení materiálně technickým vybavením školy, spolupráce se školským poradenským zařízením, spolupráce s rodiči apod.) i místním specifickým (dopravní obslužnost, dostupnost zdravotně sociální péče, vzdálenost jiné školy od bydliště dítěte atd.)

Ve spolupráci s odborným pracovištěm je možné:

- seznámit všechny pedagogy, ale i spolužáky, s daným postižením žáka
- dohoda s rodiči a odborným pracovištěm na možnostech úzké spolupráce
- pomoc při vypracování individuálního vzdělávacího plánu
- vysvětlení a objasnění způsobu hodnocení žáka (slovní hodnocení, možnosti úlev)
- zabezpečení potřebných kompenzačních a didaktických pomůcek
- zajištění odborné literatury

Zásady práce pro žáky se zdravotním postižením:

- respektování zvláštností a možností žáka
- včasné poskytnutí speciální pomoci (čím dříve, tím lepší výsledek práce)
- dodržení jednotlivých vývojových etap (důležité je „nepřeskakovat“)
- vytvoření optimálního pracovního prostředí včetně vstřícné přátelské atmosféry
- zajištění kompenzačních a didaktických pomůcek
- užívání speciálních metody a forem při práci
- dodržení zásady všestrannosti (dbáme na to, aby dítě mohlo své znevýhodnění kompenzovat i jinými činnostmi, v nichž je úspěšné)
- dodržení zásady soustavnosti (snaha zapojit žáka do všech vzdělávacích aktivit)

3.3.2. Vzdělávání žáků se zdravotním znevýhodněním

Vycházíme ze zákona č. 561/ 2004 a z vyhlášky č. 73/2005.

Žáci, u kterých se projevují příznaky některé z vývojových poruch učení, posíláme se souhlasem rodičů na vyšetření do pedagogicko-psychologické poradny. Na základě vyšetření a doporučení poradny jsou pak tyto děti zařazovány do reedukační péče, kterou vede zkušená učitelka Mgr. Romana Vinšová.

V případě, že pedagogicko-psychologická poradna nebo speciálně pedagogické centrum diagnostikuje vývojovou poruchu učení, vypracují vyučující některých předmětů (zvláště se jedná o český jazyk, cizí jazyky) individuální vzdělávací plány, podle kterých pak s dítětem během roku pracují.

Zásady pro práci s dětmi se specifickými poruchami učení:

- kladení reálných cílů, postupné zvyšování nároků
- podporování snahy, pochvala při sebemenším zlepšení výkonu, nedostatky neporovnávat s ostatními
- dodržení častých přestávek, střídání pracovního tempa
- odstranění rušivých vlivů při práci
- navození příjemné a soustředěné atmosféry při práci
- vyhledávání činností, ve kterých může být žák úspěšný
- zařazování relaxačního cvičení

Při práci s dětmi se specifickými poruchami učení je velmi důležité získat pro spolupráci jejich rodiče, bez kterých nelze dosáhnout úspěchu. Je třeba získat si jejich důvěru, poskytovat jim jasné a srozumitelné informace, podporovat a povzbuzovat je při nápravě specifické poruchy učení jejich dítěte.

3.3.3. Vzdělávání žáků se sociálním znevýhodněním

Do této skupiny patří žáci, kteří pocházejí z prostředí sociálně, kulturně a jazykově odlišného. Hlavní problémem bývá zpravidla i nedostatečná znalost vzdělávacího jazyka.

Pozornost je třeba při práci s těmito dětmi věnovat nejen osvojení českého jazyka, seznámení se s českým prostředím, kulturními zvyklostmi a tradicemi, ale ve shodě se školským zákonem umožnit těmto dětem budování jejich vlastní identity, která bude vycházet z jejich původního prostředí.

Zásady pro práci s dětmi se sociálním znevýhodněním:

- v případě potřeby vypracování individuálních vzdělávacích plánů
- zajištění skupinové nebo individuální péče
- zajištění specifických učebnic a pomůcek
- volba odpovídajících metod a forem práce
- případná pomoc asistenta pedagoga
- nastolení pravidelné spolupráce s rodinou a odborným pracovištěm
- vytvoření příznivého klimatu pro tyto žáky ve školním prostředí

3.5. Zabezpečení výuky žáků mimořádně nadaných

Nadaní žáci by měli být vzděláváni v souladu se svými schopnostmi, dostávat úkoly a podněty, které odpovídají jejich rozumové úrovni a jejich nadání.

Mezi typické poznávací charakteristiky nadaných dětí patří:

- Schopnost pracovat s abstraktními symboly - jde o schopnost manipulovat se slovními a matematickými symboly a to mnohem dříve, než u dětí stejného věku (normálně kolem 12-14 let).
- Motivace - nadané dítě často nepotřebuje výrazně motivovat známkami nebo pochvalami. Rádo se učí, velké potěšení (odměnu) mu přináší právě rozumová činnost (pokud je mu dopřána).
- Schopnost dlouhodobé koncentrace pozornosti - nadané dítě bývá schopno prokázat vysokou míru dlouhodobé koncentrace pozornosti, zaměřit se na problém po velmi dlouhou dobu, téměř jako dospělý.
- Dobrá paměť - mnohé nadané děti prokazují od útlého věku velkou schopnost zapamatovat si informace a data, kterým byly vystaveny jen jednou. Jde zejména o paměť logickou - zrakovou i sluchovou.
- Bohatá slovní zásoba, gramatická správnost, časně čtenářství - řada nadprůměrně nadaných dětí se naučí číst do 4 roků a při vstupu do školy čte již zcela plynně jako dospělý. Slovní zásoba těchto dětí je velice bohatá, často navíc vytvářejí logicky správné, ale komplikované větné konstrukce.
- Zvídavost - potřeba porozumět tomu, jak věci fungují, jak pracují. Neustálé dotazování, potřeba objasňování, kterou je nutno nejen tolerovat, ale reagovat na ni. Otázky typu - Jak vznikl svět? , Proč lidé myslí? , Proč umírají? ... ukazují také na pokročilou úroveň myšlení.
- Preference samostatné práce. Výrazná schopnost pracovat samostatně a spoléhat se na vlastní způsob řešení problémů. Jde o schopnost vytvářet vlastní myšlenková schémata a řešit předložené problémy. Nejde o antisociální způsob chování, jak bývá tato schopnost často chybně hodnocena.
- Schopnost vytvářet originální myšlenky, flexibilita. Jejich myšlení je obvykle přesné, organizované, ale ne rigidní. Vynikají ve schopnosti vnímat a přejímat alternativní způsoby řešení a ihned je uplatnit v nových situacích.
- Hluboké zájmy nebo mnoho zájmů. V oblasti (oblastech), která je zajímavá, jsou schopny shromáždit množství velmi detailních poznatků.
- Výrazný smysl pro humor. Jsou schopni slučovat klíčové myšlenky nebo problémy humorným způsobem. Vidí vše neobvyklé a vytvářejí nová spojení.

Pokud učitel identifikuje nadaného žáka (s pomocí testů, dlouhodobého pozorování, rozhovory s rodiči i žákem, s pomocí školního psychologa), snaží se k němu přistupovat individuálně. Podpora

nadání spočívá v péči v rámci běžné třídy – plánování postupů práce, zajištění dalších výukových materiálů, případně obohacení osnov směřující k rozšíření či prohloubení učiva. Učitel může vypracovat individuální vzdělávací plán.

3.6. Začlenění průřezových témat

Průřezová témata jsou integrována ve vyučovacích předmětech. **Zařazené okruhy průřezových témat jsou uvedeny vždy v učebních osnovách předmětů**, kde je popsána forma jejich realizace.

3.5.1. Průřezová témata podle RVP

Osobnostní a sociální výchova

1. Osobnostní rozvoj

1. Rozvoj schopností poznávání

1. cvičení smyslového vnímání, pozornosti a soustředění;
2. cvičení dovedností zapamatování, řešení problémů;
3. dovednosti pro učení a studium.

2. Sebepoznání a sebepojetí

1. já jako zdroj informací o sobě;
2. druhí jako zdroj informací o mně;
3. moje tělo, moje psychika (temperament, postoje, hodnoty, psychomotorické tempo);
4. co o sobě vím a co ne;
5. jak se promítá mé já v mém chování;
6. můj vztah ke mně samé/mu;
7. moje učení;
8. moje vztahy k druhým lidem;
9. zdravé a vyrovnané sebepojetí.

3. Seberegulace a sebeorganizace

1. cvičení sebekontroly, sebeovládání - regulace vlastního jednání i prožívání, vůle;
2. organizace vlastního času, plánování učení a zájmů;
3. stanovování osobních cílů a kroků k jejich dosažení.

4. Psychohygienu

1. dovednosti pro pozitivní naladění mysli a dobrý vztah k sobě samému;
2. sociální dovednosti pro předcházení stresům v mezilidských vztazích;
3. dobrá organizace času;
4. dovednosti zvládnutí stresových situací (rozumové zpracování problému, uvolnění – relaxace, efektivní komunikace atd.);
5. hledání pomoci při potížích.

5. Kreativita

1. cvičení pro rozvoj základních rysů kreativity (pružnosti nápadů, originality, schopnosti vidět věci jinak, citlivosti, schopnosti "dotahovat" nápady do reality), tvořivost v mezilidských vztazích.

2. Sociální rozvoj

1. **Poznávání lidí**

1. vzájemné poznávání se ve skupině/třídě;
2. rozvoj pozornosti vůči odlišnostem a hledání výhod v odlišnostech;
3. chyby při poznávání lidí.

2. **Mezilidské vztahy**

1. péče o dobré vztahy;
2. chování podporující dobré vztahy, empatie a pohled na svět očima druhého, respektování, podpora, pomoc;
3. lidská práva jako regulativ vztahů;
4. vztahy a naše skupina/třída (práce s přirozenou dynamikou dané třídy jako sociální skupiny).

3. **Komunikace**

1. řeč těla, řeč zvuků a slov, řeč předmětů a prostředí vytvářeného člověkem, řeč lidských skutků;
2. cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání;
3. dovednosti pro sdělování verbální i neverbální (technika řeči, výraz řeči, cvičení v neverbálním sdělování);
4. specifické komunikační dovednosti (monologické formy - vstup do tématu „rétorika“);
5. dialog (vedení dialogu, jeho pravidla a řízení, typy dialogů);
6. komunikace v různých situacích (informování, odmítání, omluva, pozdrav, prosba, přesvědčování, řešení konfliktů, vyjednávání, vysvětlování, žádost apod.);
7. efektivní strategie: asertivní komunikace, dovednosti komunikační obrany proti agresi a manipulaci, otevřená a pozitivní komunikace;
8. pravda, lež a předstírání v komunikaci.

4. **Kooperace a kompetice**

1. rozvoj individuálních dovedností pro kooperaci (seberegulace v situaci nesouhlasu, odporu apod., dovednost odstoupit od vlastního nápadu, dovednost navazovat na druhé a rozvíjet vlastní linku jejich myšlenky, pozitivní myšlení apod.);
2. rozvoj sociálních dovedností pro kooperaci (jasná a respektující komunikace, řešení konfliktů, podřízení se, vedení a organizování práce skupiny);
3. rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro etické zvládnutí situací soutěže, konkurence.

3. Morální rozvoj

1. **Řešení problémů a rozhodovací dovednosti**

1. dovednosti pro řešení problémů a rozhodování z hlediska různých typů problémů a sociálních rolí - problémy v mezilidských vztazích, zvládnutí učebních problémů vázaných na látku předmětů, problémy v seberegulaci.

2. **Hodnoty, postoje, praktická etika**

1. analýzy vlastních i cizích postojů a hodnot a jejich projevů v chování lidí;
2. vytváření povědomí o kvalitách typu odpovědnost, spolehlivost, spravedlivost, respektování atd.;
3. pomáhající a prosociální chování (člověk neočekává protislužbu);
4. dovednosti rozhodování v eticky problematických situacích všedního dne.

Výchova demokratického občana

1. Občanská společnost a škola

1. škola jako model otevřeného partnerství a demokratického společenství, demokratická atmosféra a demokratické vztahy ve škole;
2. způsoby uplatňování demokratických principů a hodnot v každodenním životě školy (význam aktivního zapojení žáků do žákovské samosprávy - žákovských rad či parlamentů);
3. formy participace žáků na životě místní komunity;
4. spolupráce školy se správními orgány a institucemi v obci.

2. Občan, občanská společnost a stát

1. občan jako odpovědný člen společnosti (jeho práva a povinnosti, schopnost je aktivně uplatňovat, přijímat odpovědnost za své postoje a činy, angažovat se a být zainteresovaný na zájmu celku);
2. Listina základních práv a svobod, práva a povinnosti občana;
3. úloha občana v demokratické společnosti;
4. základní principy a hodnoty demokratického politického systému (právo, spravedlnost, diferenciací, různorodost);
5. principy soužití s minoritami (vztah k jinému, respekt k identitám, vzájemná komunikace a spolupráce, příčiny nedorozumění a zdroje konfliktů).

3. Formy participace občanů v politickém životě

1. volební systémy a demokratické volby a politika (parlamentní, krajské a komunální volby);
2. obec jako základní jednotka samosprávy státu; společenské organizace a hnutí.

4. Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování

1. demokracie jako protiváha diktatury a anarchie;
2. principy demokracie;
3. základní kategorie fungování demokracie (spravedlnost, řád, norma, zákon, právo, morálka);
4. význam Ústavy jako základního zákona země;
5. demokratické způsoby řešení konfliktů a problémů v osobním životě i ve společnosti.

Výchova k myšlení v globálních a v evropských souvislostech

1. Evropa a svět nás zajímá

1. rodinné příběhy, zážitky a zkušenosti z Evropy a světa;
2. místa, události a artefakty v blízkém okolí mající vztah k Evropě a světu;
3. naši sousedé v Evropě;
4. život dětí v jiných zemích;
5. lidová slovesnost, zvyky a tradice národů Evropy.

2. Objevujeme Evropu a svět

1. naše vlast a Evropa;
2. evropské krajiny;

3. Evropa a svět;
4. mezinárodní setkávání;
5. státní a evropské symboly;
6. Den Evropy;
7. život Evropanů a styl života v evropských rodinách;
8. životní styl a vzdělávání mladých Evropanů.

3. Jsme Evropané

1. kořeny a zdroje evropské civilizace;
2. klíčové mezníky evropské historie;
3. Evropská integrace;
4. instituce Evropské unie a jejich fungování;
5. čtyři svobody a jejich dopad na život jedince;
6. co Evropu spojuje a co ji rozděluje;
7. mezinárodní organizace a jejich příspěví k řešení problémů dětí a mládeže.

Multikulturní výchova

1. Kulturní diference

1. jedinečnost každého člověka a jeho individuální zvláštnosti;
2. člověk jako nedílná jednota tělesné i duševní stránky, ale i jako součást etnika;
3. poznávání vlastního kulturního zakotvení;
4. respektování zvláštností různých etnik (zejména cizinců nebo příslušníků etnik žijících v místě školy);
5. základní problémy sociokulturních rozdílů v České republice a v Evropě.

2. Lidské vztahy

1. právo všech lidí žít společně a podílet se na spolupráci;
2. udržovat tolerantní vztahy a rozvíjet spolupráci s jinými lidmi, bez ohledu na jejich kulturní, sociální, náboženskou, zájmovou nebo generační příslušnost;
3. vztahy mezi kulturami (vzájemné obohacování různých kultur, ale i konflikty vyplývající z jejich rozdílnosti);
4. předsudky a vžité stereotypy (příčiny a důsledky diskriminace);
5. důležitost integrace jedince v rodinných, vrstevnických a profesních vztazích;
6. uplatňování principu slušného chování (základní morální normy);
7. význam kvality mezilidských vztahů pro harmonický rozvoj osobnosti;
8. tolerance, empatie, umět se vžít do role druhého;
9. lidská solidarita, osobní příspěví k zapojení žáků z odlišného kulturního prostředí do kolektivu třídy.

3. Etnický původ

1. rovnocennost všech etnických skupin a kultur;
2. odlišnost lidí, ale i jejich vzájemná rovnost;
3. postavení národnostních menšin;
4. základní informace o různých etnických a kulturních skupinách žijících v české a evropské společnosti;
5. různé způsoby života, odlišné myšlení a vnímání světa;
6. projevy rasové nesnášenlivosti – jejich rozpoznávání a důvody vzniku.

4. Multikulturalita

1. multikulturalita současného světa a předpokládaný vývoj v budoucnosti;
2. multikulturalita jako prostředek vzájemného obohacování;
3. specifické rysy jazyků a jejich rovnocennost;
4. naslouchání druhým, komunikace s příslušníky odlišných sociokulturních skupin, vstřícný postoj k odlišnostem;
5. význam užívání cizího jazyka jako nástroje dorozumění a celoživotního vzdělávání.

5. Princip sociálního smíru a solidarity

1. odpovědnost a přispění každého jedince za odstranění diskriminace a předsudků vůči etnickým skupinám;
2. nekonfliktní život v multikulturní společnosti;
3. aktivní spolupodílení dle svých možností na přetváření společnosti, zohlednění potřeb minoritních skupin;
4. otázka lidských práv, základní dokumenty.

Enviromentální výchova

1. Ekosystémy

1. les (les v našem prostředí, produkční a mimoprodukční významy lesa);
2. pole (význam, změny okolní krajiny vlivem člověka, způsoby hospodaření na nich, pole a jejich okolí);
3. vodní zdroje (lidské aktivity spojené s vodním hospodářstvím, důležitost pro krajinnou ekologii);
4. moře (druhová odlišnost, význam pro biosféru, mořské řasy a kyslík, cyklus oxidu uhličitého) a tropický deštný les (porovnání, druhová rozmanitost, ohrožování, globální význam a význam pro nás);
5. lidské sídlo - město - vesnice (umělý ekosystém, jeho funkce a vztahy k okolí, aplikace na místní podmínky);
6. kulturní krajina (pochopení hlubokého ovlivnění přírody v průběhu vzniku civilizace až po dnešek).

2. Základní podmínky života

1. voda (vztahy vlastností vody a života, význam vody pro lidské aktivity, ochrana její čistoty, pitná voda ve světě a u nás, způsoby řešení);
2. ovzduší (význam pro život na Zemi, ohrožování ovzduší a klimatické změny, propojenost světa, čistota ovzduší u nás);
3. půda (propojenost složek prostředí, zdroj výživy, ohrožení půdy, rekultivace a situace v okolí, změny v potřebě zemědělské půdy, nové funkce zemědělství v krajině);
4. ochrana biologických druhů (důvody ochrany a způsoby ochrany jednotlivých druhů);
5. ekosystémy - biodiverzita (funkce ekosystémů, význam biodiverzity, její úrovně, ohrožování a ochrana ve světě a u nás);
6. energie (energie a život, vliv energetických zdrojů na společenský rozvoj, využívání energie, možnosti a způsoby šetření, místní podmínky);
7. přírodní zdroje (zdroje surovinové a energetické, jejich vyčerpatelnost, vlivy na prostředí, principy hospodaření s přírodními zdroji, význam a způsoby získávání a využívání přírodních zdrojů v okolí).

3. Lidské aktivity a problémy životního prostředí

1. zemědělství a životní prostředí, ekologické zemědělství;
2. doprava a životní prostředí (význam a vývoj, energetické zdroje dopravy a její vlivy na prostředí, druhy dopravy a ekologická zátěž, doprava a globalizace);
3. průmysl a životní prostředí (průmyslová revoluce a demografický vývoj, vlivy průmyslu na prostředí, zpracovávané materiály a jejich působení, vliv právních a ekonomických nástrojů na vztahy průmyslu k ochraně životního prostředí, průmysl a udržitelný rozvoj společnosti);
4. odpady a hospodaření s odpady (odpady a příroda, principy a způsoby hospodaření s odpady, druhotné suroviny);
5. ochrana přírody a kulturních památek (význam ochrany přírody a kulturních památek; právní řešení u nás, v EU a ve světě, příklady z okolí, zásada předběžné opatrnosti; ochrana přírody při masových sportovních akcích - zásady MOV);
6. změny v krajině (krajina dříve a dnes, vliv lidských aktivit, jejich reflexe a perspektivy);
7. dlouhodobé programy zaměřené k růstu ekologického vědomí veřejnosti (Státní program EVVO, Agenda 21 EU) a akce (Den životního prostředí OSN, Den Země apod.).

4. Vztah člověka k prostředí

1. naše obec (přírodní zdroje, jejich původ, způsoby využívání a řešení odpadového hospodářství, příroda a kultura obce a její ochrana, zajišťování ochrany životního prostředí v obci - instituce, nevládní organizace, lidé);
2. náš životní styl (spotřeba věcí, energie, odpady, způsoby jednání a vlivy na prostředí);
3. aktuální (lokální) ekologický problém (příklad problému, jeho příčina, důsledky, souvislosti, možnosti a způsoby řešení, hodnocení, vlastní názor, jeho zdůvodňování a prezentace);
4. prostředí a zdraví (rozmanitost vlivů prostředí na zdraví, jejich komplexní a synergické působení, možnosti a způsoby ochrany zdraví);
5. nerovnoměrnost života na Zemi (rozdílné podmínky prostředí a rozdílný společenský vývoj na Zemi, příčiny a důsledky zvyšování rozdílů globalizace a principy udržitelnosti rozvoje, příklady jejich uplatňování ve světě, u nás).

Mediální výchova

1. Tematické okruhy receptivních činností:

1. Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení

1. pěstování kritického přístupu ke zpravodajství a reklamě;
2. rozlišování zábavních („bulvárních“) prvků ve sdělení od informativních a společensky významných;
3. hodnotící prvky ve sdělení (výběr slov a záběrů);
4. hledání rozdílu mezi informativním, zábavním a reklamním sdělením;
5. chápání podstaty mediálního sdělení, objasňování jeho cílů a pravidel;
6. identifikování základních orientačních prvků v textu.

2. Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality

1. různé typy sdělení, jejich rozlišování a jejich funkce;
2. rozdíl mezi reklamou a zprávou a mezi „faktickým“ a „fiktivním“ obsahem;
3. hlavní rysy reprezentativnosti (rozlišení reality od médií zobrazovaných stereotypů, jako reprezentace reality);

4. vztah mediálního sdělení a sociální zkušenosti (rozlišení sdělení potvrzujících předsudky a představy od sdělení vycházejících ze znalosti problematiky a nezaujatého postoje);
5. identifikace společensky významných hodnot v textu, prvky signalizující hodnotu, o kterou se sdělení opírá;
6. identifikace zjednodušení mediovaných sdělení, opakované užívání prostředků (ve zpravodajství, reklamě i zábavě).

3. Stavba mediálních sdělení

1. příklady pravidelností v uspořádání mediovaných sdělení, zejména ve zpravodajství (zpravodajství jako vyprávění, sestavování příspěvků podle kritérií);
2. principy sestavování zpravodajství a jejich identifikace, pozitivní principy (význam a užitečnost), zezábavňující principy (negativita, blízkost, jednoduchost, přítomnost);
3. příklady stavby a uspořádání zpráv (srovnávání titulních stran různých deníků) a dalších mediálních sdělení (například skladba a výběr sdělení v časopisech pro dospívající).

4. Vnímání autora mediálních sdělení

1. identifikování postojů a názorů autora v mediovaném sdělení;
2. výrazové prostředky a jejich uplatnění pro vyjádření či zastření názoru a postoje i pro záměrnou manipulaci;
3. prvky signalizující explicitní či implicitní vyjádření hodnocení, výběr a kombinace slov, obrazů a zvuků z hlediska záměru a hodnotového významu.

5. Fungování a vliv médií ve společnosti

1. organizace a postavení médií ve společnosti;
2. faktory ovlivňující média, interpretace vlivů působících na jejich chování;
3. způsoby financování médií a jejich dopady;
4. vliv médií na každodenní život, společnost, politický život a kulturu z hlediska současné i historické perspektivy;
5. role médií v každodenním životě jednotlivce, vliv médií na uspořádání dne, na rejstřík konverzačních témat, na postoje a chování;
6. role médií v politickém životě (předvolební kampaně a jejich význam);
7. vliv médií na kulturu (role filmu a televize v životě jednotlivce, rodiny, společnosti);
8. role médií v politických změnách.

2. Tematické okruhy produktivních činností:

1. Tvorba mediálního sdělení

1. uplatnění a výběr výrazových prostředků a jejich kombinací pro tvorbu věcně správných a komunikačně (společensky a situačně) vhodných sdělení;
2. tvorba mediálního sdělení pro školní časopis, rozhlas, televizi či internetové médium;
3. technologické možnosti a jejich omezení.

2. Práce v realizačním týmu

1. redakce školního časopisu, rozhlasu, televize či internetového média;
2. utváření týmu, význam různých věkových a sociálních skupin pro obohacení týmu, komunikace a spolupráce v týmu;
3. stanovení si cíle, časového harmonogramu a delegování úkolů a zodpovědnosti;

4. faktory ovlivňující práci v týmu;
5. pravidelnost mediální produkce.

3.5.2. Zařazení průřezových témat

Osobnostní a sociální výchova

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Rozvoj schopností poznávání	1.1.1 Hv 1.1.1 Pě 1.1.1 Tv	1.1.1 Hv 1.1.1 Tv 1.1.2 M 1.1.2 Pě	1.1.1 Tv 1.1.2. M 1.1.2 Pě	1.1.1 Tv 1.1.1 Vv 1.1.2 Pě 1.1.3 ČaJS	1.1.1 Vv 1.1.1 Tv 1.1.1 Hv 1.1.2 Pě 1.1.3 ČaJS 1.1. ZIn	1.1.1 ČjL 1.1.1 Aj 1.1.1 Hv 1.1.1 Pěp 1.1.1 D 1.1.1 Vv 1.1.1 D 1.1.1 Vv 1.1.1 ZIn 1.1.2 ČjL 1.1.2 Pěp 1.1.2 Fy 1.1.3 Vko 1.1.3 Pěp 1.1.3 D 1.1.3 M	1.1.1 Hv 1.1.1 Pěp 1.1.1 D 1.1.1 Vv 1.1.2 Pěp 1.1.2 D 1.1.2 ČjL 1.1.3 Pěp 1.1.3 D 1.1.3 M 1.1.3 ČjL	1.1.1 Hv 1.1.1 Pěp 1.1.1 D 1.1.1 Vv 1.1.2 Pěp 1.1.2 D 1.1.3 Pěp 1.1.3 D 1.1.3 M 1.1.3 ČjL	1.1.1 Hv 1.1.1 Pěp 1.1.1 D 1.1.1 Vv 1.1.2 Aj 1.1.2 Pěp 1.1.2 D 1.1.3 Pěp 1.1.3 D 1.1.3 M
Sebepoznání a sebepojetí	1.2.1 ČaJS 1.2.3 Tv	1.2.1 ČaJS 1.2.3 Tv 1.2.8 ČaJS	1.2.3 ČaJS 1.2.3 Tv		1.2.1 ČaJS 1.2.3 ČaJS 1.2.3 Tv 1.2.5 ČaJS 1.2.8 ČaJS	1.2.1 Aj 1.2.1 Vko 1.2.1 Vv 1.2.1 Tv 1.2.2 Aj 1.2.2 Aj 1.2.2 Vko 1.2.3 ZIn 1.2.7 ČjL 1.2.8 Vv	1.2.1 Aj 1.2.1 Vv 1.2.1 Tv 1.2.2 Aj 1.2.7 ČjL 1.2.7 D 1.2.8 Vv	1.2.1 Aj 1.2.1 Tv 1.2.2 Aj 1.2.2 Pěp 1.2.3 Vko 1.2.3 Pěp 1.2.3 Vko 1.2.4 Vko 1.2.5 Vko 1.2.6 Pěp 1.2.6 Vko 1.2.7 D 1.2.8 Vko 1.2.8 Pěp 1.2.8 Vko 1.2.9 Vko	1.2.1 Aj 1.2.1 Tv 1.2.2 Aj 1.2.2 Pěp 1.2.3 Vko 1.2.3 Pěp 1.2.3 Vko 1.2.4 Vko 1.2.5 Vko 1.2.6 Pěp 1.2.6 Vko 1.2.7 D 1.2.8 Vko 1.2.8 Pěp 1.2.8 Vko 1.2.9 Vko
Seberegulace a sebeorganizace	1.3.1 Tv	1.3.1 Tv	1.3.1 Tv	1.3.1 Tv	1.3.1 Tv 1.3 ZIn	1.3.1 D 1.3.1 Tv 1.3.1 ZIn 1.3.2 D 1.3.3 Pv 1.3.3 D	1.3.1 Vko 1.3.1 D 1.3.1 Tv 1.3.2 Vko 1.3.2 D	1.3.1 Tv 1.3.2 D 1.3.3 Vko 1.3.3 Pěp	1.3.1 D 1.3.1 Tv 1.3.2 D 1.3.2 Vko 1.3.2 Pv 1.3.3 Pěp 1.3.3 Vko 1.3.3 Pv

Psychohygienu	1.4.1 Vv 1.4.3 Vv 1.4.3 Pě	1.4.1 Vv 1.4.3 Vv 1.4.3 Pě	1.4.1 Hv 1.4.1 Vv 1.4.3 Vv 1.4.3 Pě	1.4.1 Hv 1.4.1 Vv 1.4.3 Pě 1.4.3 Vv	1.4.1 Hv 1.4.1 Vv 1.4.3 Pě 1.4.3 Vv 1.4 ZIn	1.4.1 ČjL 1.4.1 Hv 1.4.3 D 1.4.3 D 1.4.3 Tv 1.4.3 ZIn 1.4.4 ZIn 1.4.5 D 1.4.5 ZIn	1.4.1 Hv 1.4.3 D 1.4.3 Tv	1.4.3 D 1.4.3 Tv 1.4.5 Vko	1.4.1 Hv 1.4.2 Vko 1.4.3 D 1.4.3 Tv
Kreativita	1.5.1 Vv	1.5.1 Vv	1.5.1 Vv	1.5.1 Vv	1.5.1 Vv	1.5.1 Vv 1.5.1 D 1.5.1 Tv	1.5.1 ČjL 1.5.1 Vv 1.5.1 Tv	1.5.1 Vv 1.5.1 Tv 1.5.1 ČjL	1.5.1 Vv 1.5.1 Tv 1.5.1 ČjL
Poznávání lidí	2.1.1 Čj 2.1.2 ČaJS	2.1.2 ČaJS			2.1.2 ČaJS	2.1.1 Hv 2.1.2 Hv	2.1.1 Hv 2.1.1 Vv 2.1.2 Hv	2.1.1 Vv 2.1.1 Přp 2.1.2 Vko 2.1.2 Přp	2.1.1 Vv
Mezilidské vztahy	2.2.1 ČaJS	2.2.2 ČaJS		2.2.2 Tv 2.2.4 ČaJS	2.2.2 Tv	2.2.1 D 2.2.2 Tv 2.2.2 Přp 2.2.3 ZIn 2.2 VkZ	2.2.1 D 2.2.2 ČjL 2.2.2 Tv 2.2.2 Přp 2.2.3 Vko 2.2.3 D	2.2.1 D 2.2.1 Vko 2.2.2 Přp 2.2.2 Tv 2.2.2 Vko 2.2.3 D 2.2.3 D 2.2.4 Přp	2.2.1 D 2.2.2 Přp 2.2.2 D 2.2.2 Tv 2.2.3 D
Komunikace	2.3.1 Čj 2.3.1 Hv 2.3.1 Vv 2.3.5 Čj 2.3.6 ČaJS	2.3.1 Hv 2.3.1 Vv 2.3.2 Čj 2.3.3 Čj 2.3.5 Čj	2.3.1 Hv 2.3.1 Vv 2.3.5 Čj 2.3.6 Čj	2.3.1 Hv 2.3.1 Vv	2.3.1 Hv 2.3.1 Vv 2.3.5 Čj	2.3.1 Tv 2.3.1 Hv 2.3.2 D 2.3.3 Aj 2.3.5 D 2.3.5 ZIn 2.3.6 Aj 2.3.6 D 2.3.6 D 2.3.6 ČjL 2.3 VkoZ	2.3.1 ČjL 2.3.1 Tv 2.3.1 Hv 2.3.2 D 2.3.5 D 2.3.6 Aj 2.3.6 D	2.3.1 Tv 2.3.2 D 2.3.3 ČjL 2.3.4 D 2.3.5 D 2.3.6 Aj 2.3.6 D 2.3.8 ČjL	2.3.1 Aj 2.3.1 Tv 2.3.1 ČjL 2.3.2 D 2.3.4 D 2.3.5 D 2.3.6 Aj 2.3.6 D 2.3.7 D
Kooperace a kompetice	2.4.2 Tv 2.4.3 Tv	2.4.2 Tv 2.4.3 Tv	2.4.1 Čj 2.4.2 Čj 2.4.2 M 2.4.2 Tv 2.4.3 Tv	2.4.2 M 2.4.2 Tv 2.4.3 Tv	2.4.2 ČaJS 2.4.2 Tv 2.4.3 Tv 2.4 ZIn	2.4.1 Vko 2.4.1 M 2.4.1 D 2.4.2 M 2.4.2 Tv 2.4.3 Tv 2.4.3 ZIn 2.4 VkoZ 2.4.1 Fy	2.4.1 M 2.4.1 D 2.4.2 M 2.4.1 D 2.4.2 M 2.4.2 Přp 2.4.2 M 2.4.2 Přp 2.4.2 D 2.4.2 Tv 2.4.3 Tv	2.4.1 ČjL 2.4.1 M 2.4.1 Přp 2.4.1 D 2.4.2 M 2.4.2 Přp 2.4.2 D 2.4.2 Tv 2.4.3 Tv	2.4.1 Z 2.4.1 D 2.4.2 Z 2.4.2 D 2.4.2 Tv 2.4.3 D 2.4.3 Tv 2.4.3 Z
Řešení problémů a rozhodovací dovednosti	3.1.1 ČaJS	3.1.1 ČaJS	3.1.1 ČaJS	3.1.1 ČaJS	3.1.1 ČaJS 3.1.1 M 3.1 ZIn	3.1.1 Fy 3.1 VkoZ 3.1.1 ZIn 3.1.1 ČjL	3.1.1 D 3.1.1 Fy 3.1.1 Z 3.1.1 ČjL	3.1.1 D 3.1.1 Z 3.1.1 ČjL	3.1.1 D 3.1.1 Z
Hodnoty,				3.2.2 ČaJS	3.2.2 ČaJS	3.2.1 VkoZ	3.2.2 D	3.2.1 D	3.2.1 D

postoje, praktická etika				3.2.3 ČaJS	3.2.3 ČaJS	3.2.2 VkZ 3.2.2 D 3.2.2 Tv 3.2 VkZ	3.2.2 Tv	3.2.2 D 3.2.2 Tv 3.2.3 Vko 3.2.4 Příp	3.2.2 D 3.2.2 Tv 3.2.3 D 3.2.4 Příp
--------------------------------	--	--	--	------------	------------	---	----------	--	--

Výchova demokratického občana

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Občanská společnost a škola	1.1 ČaJS			1.2 ČaJS	1.2 ČaJS 1.3 ZIn 1.4 ZIn	1.1.VkO 1.2 VkO 1.3 ČjL 1.3 ZIn 1.4 VkO 1.4 ZIn	1.1 Hv	1.1 Hv	
Občan, občanská společnost a stát					2.1 ČaJS	2.1 Pv 2.2 Pv 2.5 ČjL 2.5 VkO	2.1 VkO 2.1 Pv 2.2 VkO 2.2 Pv 2.5 ČjL 2.5 D	2.1 Pv 2.1 Fy 2.2 D 2.2 Pv 2.3 D 2.5 D	2.1 Pv 2.2 Pv 2.2 D 2.3 Pv 2.3 D 2.5 D
Formy participace občanů v politickém životě			3.2 ČaJS	3.2.ČaJS		3.2 VkO 3.2 D			3.1 VkO 3.1 D
Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování					4.5 ČaJS	4.3 D		4.1 D 4.2 D	4.1 VkO 4.1 D 4.1 Z 4.2 VkO 4.2 Z 4.3 VkO 4.5 VkO 4.5 D

Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Evropa a svět nás zajímá				1.1 Aj	1.4 Aj	1.2 D 1.4 Aj 1.5 ČjL 1.5 Hv 1.5 Aj 1.5 D	1.1 Aj 1.3 D 1.4 Aj 1.5 Hv 1.5 D	1.5 Hv 1.5 D	1.2 ČjL 1.5 Hv 1.5 D

Objevujeme Evropu a svět				2.1 ČaJS 2.2 ČaJS 2.3 ČaJS 2.7 ČaJS	2.1 ČaJS 2.2 ČaJS 2.3 ČaJS 2.7 ČaJS 2.8 ZIn	2.7 Aj 2.8 Aj 2.8 ZIn	2.1 D 2.2 Přp 2.3 Z 2.5 D	2.1 Vko 2.1 D 2.3 ČjL 2.3 Z 2.5 Vko 2.6 Vko	2.1 Z 2.3 Z 2.5 D
Jsme Evropané						3.1 D 3.2 D 3.3 Fy	3.1 D 3.2 D 3.3 Vko 3.6 Vko	3.1 D 3.2 D	3.1 D 3.2 D 3.3 Z 3.3 D 3.6 D 3.7 D

Multikulturní výchova

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Kulturní diference	1.1 ČaJS	1.1 ČaJS			1.1 ČaJS 1.2 ČaJS	1.1 D 1.2 D 1.3 Hv 1.3 D 1.3 ČjL 1.4 Vko 1.4 D	1.3 Hv 1.3 D 1.3 ČjL 1.4 D	1.1 Vko 1.1 D 1.2 Vko 1.3 Hv 1.3 ČjL 1.4 Vko	1.3 Hv 1.3 D 1.3 ČjL 1.4 Z 1.4 D 1.5 D
Lidské vztahy	2.5 ČaJS	2.5 ČaJS	2.2 ČaJS 2.5 ČaJS 2.6 ČaJS 2.8 ČaJS	2.2 ČaJS 2.5 ČaJS 2.6 ČaJS 2.7 ČaJS 2.8 Čj 2.9 ČaJS	2.1 ZIn 2.5 ČaJS 2.6 ČaJS 2.6 ZIn 2.7 ČaJS 2.8 Čj 2.9 ČaJS	2.1 D 2.1 ZIn 2.2 Vko 2.2 D 2.3 D 2.6 Vko 2.6 ČjL 2.6 D 2.6 ZIn 2.8 Vko 2.9 Vko	2.2 D 2.3 D 2.4 D 2.6 ČjL	2.1 D 2.2 D 2.3 Hv 2.3 D 2.5 Pv 2.8 D	2.1 D 2.2 D 2.3 Hv 2.3 D 2.4 Vko 2.6 D 2.7 Vko 2.8 D
Princip sociálního smíru a solidarity				5.2 ČaJS	5.1 ČaJS	5.4 D 5.4 ZIn	5.1 Vko 5.2 D 5.4 Vko		5.1 D 5.2 D 5.4 D

Environmentální výchova

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Ekosystémy				1.1 ČaJS 1.2 ČaJS 1.3 ČaJS	1.4 ČaJS 1.5 ČaJS	1.1 Přp 1.1 Z 1.1 Pv 1.3 Přp 1.3 Z 1.4 Z 1.6 D 1.6 Zln	1.1 Přp 1.1 Vv 1.1 Pv 1.2 D 1.2 Přp 1.4 Přp 1.5 D 1.5 Přp 1.6 D 1.6 Přp	1.6 D	1.1 Z 1.3 Z 1.6 D 1.6 Z
Základní podmínky života				2.1 ČaJS 2.2 ČaJS 2.3 ČaJS 2.7 ČaJS	2.3 ČaJS	2.1 Přp 2.2 Z 2.2 Fy 2.4 Přp 2.5 Přp 2.7 Pv	2.3 Pv 2.4 Přp 2.5 Přp 2.6 Fy 2.6 Pv 2.7 Pv 2.7 Z	2.1 Ch 2.2 Ch 2.4 Přp 2.6 D 2.6 Fy 2.7 D 2.7 Z	2.2 Přp 2.2 Z 2.3 Přp 2.4 Přp 2.5 Přp 2.6 D 2.6 Ch 2.6 Fy 2.6 Z 2.7 D 2.7 Ch 2.7 Z
Lidské aktivity a problémy životního prostředí			3.4 ČaJS	3.6 ČaJS	3.4 ČaJS 3.5 Tv	3.1 D 3.5 Vv 3.5 Tv 3.6 Z 3.6 Vv 3.6 D	3.1 Přp 3.2 Fy 3.4 Pv 3.5 D 3.5 Vv 3.5 Tv 3.6 Vv	3.3 D 3.3 M 3.4 Pv 3.5 D 3.5 Vv 3.5 Tv	3.2 Z 3.3 D 3.3 Z 3.4 Pv 3.5 D 3.5 Vv 3.5 Tv 3.5 Z 3.6 Z
Vztah člověka k prostředí			4.1 ČaJS		4.1 Aj 4.4 ČaJS	4.1 Vv 4.2 Vko 4.2 Vv 4.5 Přp	4.1 Vv 4.2 Vv	4.2 Vko 4.2 Ch 4.2 Vv 4.4 Vko 4.4 Přp 4.5 D	4.1 Přp 4.2 Vv 4.2 Přp 4.3 Z 4.3 Vko 4.3 Přp 4.5 D 4.5 Vko 4.5 Přp

Mediační výchova

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Kritické myšlení				1.1.5 Čj	1.1.1 Čj	1.1.1 Hv	1.1.1 ČjL	1.1.1 Hv	1.1.1 Hv

a vnímání mediálních sdělení			1.1.6 Tv	1.1.6 Tv	1.1.1 Vv 1.1.1 ZIn 1.1.2 Hv 1.1.2 D 1.1.2 ZIn 1.1.3 Zin 1.1.6 Aj	1.1.1 Vko 1.1.1 Hv 1.1.1 Vv 1.1.1 Přp 1.1.2 ČjL 1.1.2 Vko 1.1.2 Hv 1.1.2 D	1.1.1 Vv 1.1.2 Vv 1.1.2 D 1.1.3 ČjL 1.1.4 ČjL 1.1.4 Hv 1.1.4 Vv	1.1.1 Z 1.1.1 M 1.1.1 Vv 1.1.1 D 1.1.2 Vv 1.1.2 D 1.1.3 D 1.1.4 Hv 1.1.4 Vv 1.1.6 ČjL
Interpretace vztahu mediálních sdělení			1.2.1 Čj		1.2.3 D	1.2.2 ČjL 1.2.3 D	1.2.1 ČjL 1.2.1 Fy 1.2.2 ČjL 1.2.3 D 1.2.5 D	1.2.5 D
Stavba mediálních sdělení					1.3.2 ZIn 1.3.3 ZIn			1.3.1 ČjL 1.3.2 ČjL 1.3.3 ČjL
Vnímání autora mediálních sdělení						1.4.1 D 1.4.2 ČjL	1.4.1 ČjL 1.4.1 D	1.4.1 D 1.4.2 ČjL 1.4.2 D
Fungování a vliv médií ve společnosti				1.5.7 ČaJS	1.5.4 Fy 1.5.5 Aj 1.5.7 ČjL	1.5.5 Fy 1.5.7 Vko 1.5.7 Vv 1.5.7 D 1.5.8 D	1.5.1 D 1.5.2 D 1.5.5 Fy 1.5.7 Hv	1.5.1 D 1.5.2 D 1.5.4 D 1.5.5 Z 1.5.5 D 1.5.6 Vko 1.5.6 D 1.5.7 Hv 1.5.7 D 1.5.8 Vko 1.5.8 Z 1.5.8 D
Tvorba mediálního sdělení				2.1.2 ZIn	2.1.1 ZIn			2.1.1 Aj 2.1.1 ČjL 2.1.2 ČjL 2.1.2 Tv
Práce v realizačním týmu					2.2.1 ZIn 2.2.2 ZIn 2.2.3 ZIn 2.2.5 ZIn		2.2.3 Aj	2.2.1 ČjL 2.2.3 ČjL

4. Učební plán

4.2. Učební plán pro 1. stupeň

Vzdělávací oblast	Vyučovací předmět	1.	2.	3.	4.	5.	Min. časová dotace	Použitá disponibilní dotace	Naše dotace
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	9	10	8	7	7	33	8	41
	Anglický jazyk			3	4	4	9	2	11
Matematika a její aplikace	Matematika	4	5	5	5	5	20	4	24
Informační a komunikační technologie	Informatika					1	1	0	1
Člověk a jeho svět	Náš svět	2	2	3	3	4	12	2	14
Umění a kultura	Hudební výchova	1	1	1	1	1	5	0	12
	Výtvarná výchova	1	1	2	2	1	7	0	
Člověk a zdraví	Tělesná výchova	2	2	2	2	2	10	0	10
Člověk a svět práce	Pracovní činnosti	1	1	1	1	1	5	0	5
počet hodin v ročníku		20	22	25	25	26	102	16	118

minimální počet hodin v ročníku	18	18	22	22	22	116
maximální počet hodin v ročníku	22	22	26	26	26	124

4.3. Poznámky k učebnímu plánu pro 1. stupeň

Vyučovací jednotkou na 1. stupni je vyučovací hodina. V průběhu roku jsou zařazovány projektové celky při dodržování zásad hygieny práce.

Český jazyk a literatura

- v 1. a 2. ročníku má předmět komplexní charakter
 - ve 3.- 5. ročníku je pro přehlednost členěn do složek specifického charakteru
 - mluvnice – jazykové vyučování
 - čtení a literární výchova
 - slohová a komunikační výchova
 - psaní se vyučuje zpravidla v menších časových celcích, než je celá vyučovací hodina
- O časové dotaci jednotlivých složek rozhodne vyučující.

Anglický jazyk

- ve 3. ročníku je předmět koncipován jako úvodní seznámení s jazykem, písemný projev je záměrně potlačen (nikoliv však zcela vyloučen)
- třída může být dělena na skupiny

Náš svět

- komplexní předmět, ve kterém je realizován obsah vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět

Pracovní činnosti

- předmět má komplexní charakter, vzdělávací obsah zahrnuje všechny tematické okruhy
 - Práce s drobným materiálem
 - Konstrukční činnosti
 - Pěstitelské práce
 - Příprava pokrmů

O výběru jednotlivých témat a organizaci výuky rozhodne vyučující tak, aby byly splněny očekávané výstupy na konci 1. období ZV (dle ŠVP) a 2. období (dle RVP ZV).

4.4. Učební plán pro 2. stupeň

Vzdělávací oblast	Vyučovací předmět	6.	7.	8.	9.	Min. časová dotace	Použitá disponibilní dotace	Naše dotace
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	5	5	5	5	15	5	20
	Anglický jazyk	4	4	3	3	12	2	14
	Německý jazyk			3	3	6	0	6
Matematika a její aplikace	Matematika	4	4	4	4	15	1	16
Informační a komunikační technologie	Informatika				1	1	0	1
Člověk a společnost	Dějepis	2	2	2	2	11	0	8
	Výchova k občanství	1	1	1	0			3
Člověk a příroda	Fyzika	2	2	1	1	21	2	6
	Chemie			2	2			4
	Přírodopis	2	1	2	1			6
	Zeměpis	2	2	1	2			7
Umění a kultura	Hudební výchova	1	1	1	1	10	0	4
	Výtvarná výchova	2	2	1	1			6
Člověk a zdraví	Tělesná výchova	2	2	2	2	10	1	8
	Výchova ke zdraví	1	1		1			3
Člověk a svět práce	Pracovní činnosti	1	1	1	1	3	1	4
Volitelné předměty			2	2	2		6	6
počet hodin v ročníku		29	30	31	32	104	18	122

minimální počet hodin v ročníku	28	28	30	30	116
maximální počet hodin v ročníku	30	30	32	32	124

tabulka 1

Volitelné předměty					
	Vyučovací předmět	6.	7.	8.	9.
	Informatika				
	Sportovní hry				
	Sborový zpěv				
	Výtvarné činnosti				
	Volba povolání		2	2	2
	Anglická konverzace				
	Ekologie v souvislostech				
	Literárně dramatický seminář				
	Ruský jazyk				

4.5.Poznámky k učebnímu plánu pro 2. stupeň

Vyučovací jednotkou na 2.stupni je vyučovací hodina.

Český jazyk a literatura

- vzdělávací obsah má komplexní charakter, pro přehlednost je členěn do specifických složek
 - komunikační a slohová výchova
 - jazyková výchova
 - literární výchova

O časové dotaci jednotlivých složek rozhodne vyučující.

Cizí jazyk

Anglický jazyk

- třída může být dělena na skupiny

Informatika

- žáci třídy se dělí na skupiny v závislosti na počtu dětí ve třídě

Tělesná výchova

- součástí vzdělávacího obsahu předmětu je tematický okruh první pomoc, jehož prvky jsou preventivně využívány v hodinách Tělesné výchovy pro všechny žáky.

Výchova ke zdraví

- vzdělávací obsah vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví je realizován na 2. stupni základního vzdělávání v předmětu Výchova ke zdraví v 6.,7.,8 a 9. ročníku a v předmětu Přírodopis v 8.ročníku průběžně.

Pracovní činnosti

- součástí vzdělávacího obsahu předmětu jsou tematické okruhy:
 - Práce s technickými materiály (6., 7.,8.,9.ročník - chlapci) dívky informativně
 - Příprava pokrmů provoz a údržba domácnost(6.,7.,8.,9.ročník - dívky) chlapci informativně
 - Svět práce (8.,9.ročník – chlapci, dívky)
- žáci třídy se dělí na 2 skupiny, od 6.ročníku většinou na chlapce a dívky

Mezinárodní spolupráce.

Cílem je pokračovat v již započaté spolupráci se GUG Schole v Aalborgu v Dánsku.

Dále navázat v tematických zájezdech do Anglie.

Pokračovat v ozdravných pobytech v Itálii.

Do informatiky zařadit programy v eTwinningu..

Péče o mimořádně nadané děti.

Mimořádně nadané děti jsou připravovány vyučujícími a TU na účast v soutěžích vyhlašovaných na okresní, krajské i celostátní úrovni.

Platnost od 1. 9. 2007,
aktualizováno

1. 9. 2008
1. 9. 2009
1. 9. 2010
1. 9. 2011
1. 9. 2012
1. 9. 2013
1. 9. 2014
1. 9. 2015
1. 9. 2016
1. 9. 2017